

L'endemisme de la Catalunya invertebrada

written by Germán Gorraiz López | 31 de maig de 2021

La desafecció d'Unides Podem respecte del Govern Sánchez es podria aguditzar en els pròxims mesos després de la constatació del fracàs de la derogació de la Reforma Laboral abanderada per l'actual ministra de Treball, Yolanda Díaz, cosa que comportarà la sortida d'Unides Podem de l'Executiu i la posterior formació d'un govern monocolor del PSOE, que deixa en l'entreacte Pedro Sánchez orfe de l'aliment parlamentari dels grups perifèrics bascos i catalans. En conseqüència, després d'una breu travessia del desert, sembla ineludible la convocatòria per part Sánchez d'unes eleccions anticipades el 2022 amb l'objectiu confés de fagocitar els vots d'Unides Podem i aconseguir una àmplia victòria tot aprofitant les sinergies postpandèmiques simbolitzades en la resurrecció del sector turístic a més de l'arribada dels promesos Fons de la Unió Europea.

L'endemisme de la Catalunya invertebrada

Les recents eleccions celebrades a Catalunya haurien escenificat la impossibilitat de reeditar el Tripartit a Catalunya (PSC, ERC i B-Comú) després del triomf d'una majoria independentista que podria recuperar el pols amb l'Estat central amb la declaració de la DUI. Així, el nou Govern presidit per Pere Aragonès estaria reafirmat en una sòlida consciència de pertinença a la Nació Catalana, disposat a trencar les normes i les lleis imposades per l'Estat espanyol i no desistirà en el seu afany d'aconseguir la República Catalana, tasca que sembla utòpica en l'actual Unió Europea.

En conseqüència, l'estratègia del nou Govern teledirigit per Junqueras i Puigdemont serà privar del suport parlamentari al Congrés al govern de Pedro Sánchez per forçar la convocatòria

d'eleccions estatals pel 2022 amb l'esperança d'un triomf de la dreta en el conjunt de l'Estat que li possibiliti trencar tots els ponts de diàleg amb el govern central. Així, davant la impossibilitat legal de celebrar un referèndum sobre l'autodeterminació de Catalunya, reeditarà el pols amb l'Estat central amb la declaració de la DUI (Declaració Unilateral d'Independència) i esperarà la posterior implementació pel Govern Central del 155 que li faria aparèixer davant els ulls del món com una víctima de l'Estat totalitari espanyol. Això implicaria la suspensió *sine die* de l'Autonomia catalana, el control total pel govern central dels Mossos i dels mitjans de comunicació així com l'ingrés a la presó dels membres de la Generalitat i president del Parlament, procés que podria reeditar els tràgics successos d'octubre de 1934 esdevinguts en la II República durant la presidència d'Alcalá-Zamora.

Obertura del Front del Nord?

En el supòsit de triomfar a les eleccions la nova CEDA representada per PP i Vox (prèvia absorció de les restes del naufragi de Ciutadans), assistirem a la instauració d'una nova doctrina autonòmica que consistiria en la implementació d'un estat basat en el *sui generis* "cafè per a tothom" i que serà un míssil en la línia de flotació de la pervivència dels règims forals diferenciats basc i navarrès i la seva capacitat autogestionària. Aquesta ofensiva recentralitzadora suposarà la liquidació de les transferències pendents tant a Navarra com a Euskadi i la implementació del recurs sistemàtic davant del Tribunal Constitucional de lleis aprovades en els Parlaments Basc i Navarrès basant-se en l'article 161.2 de la vigent Constitució que assenyala que "l'Executiu central podrà impugnar davant el Tribunal Constitucional les disposicions i resolucions adoptades pels òrgans de les Comunitats ". Això suposarà *de facto* buidar de contingut les competències legislatives dels parlaments forals basc-navarresos, mesures restrictives que podrien convertir tant Euskadi com Navarra en autogovernos devaluats, encorsetats i sotmesos als dictats del

Govern central o del tribunal Constitucional de torn, cosa que podria desembocar en l'obertura del Front del Nord contra la regressió centralista del Govern de Madrid.